

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาความสนใจในการอ่าน และการใช้ห้องสมุดของผู้ทองช้างหญิง ตลอดจน ปัญหาและอุปสรรคของการอ่านและการใช้ห้องสมุดจากแบบสอบถามที่ส่งไปให้แก่ผู้ทองช้างหญิงที่จบ การศึกษาระดับมัธยมขึ้นไป 364 ชุด ได้รับกลับคืน 321 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.18 ของ แบบสอบถามที่ส่งไป จำนวนผู้ตอบเมื่อแยกตามระดับการศึกษา ได้แก่ มัธยมต้น มัธยมปลาย อาชีวศึกษา และปริญญา ปรากฏดังตารางที่ 1 คือเป็นผู้จบการศึกษาระดับมัธยมต้น อาชีวศึกษา มัธยมปลายและระดับปริญญาตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน
มัธยมต้น	171	157
มัธยมปลาย	56	56
อาชีวศึกษา	99	79
ปริญญา	38	29
รวม	364	321

สำหรับผลของการศึกษาในเรื่องอื่น ๆ จะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ทอซัง

- อายุของผู้ทอ
- การประกอบอาชีพก่อนทอซัง
- ระดับการศึกษาก่อนทอซัง
- ระดับการศึกษาขณะทอซัง
- งานที่ทำในทัศนสถานหญิง

ตอนที่ 2 ความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของผู้ทอซังหญิง

- ความสนใจในการอ่าน
- การใช้บริการห้องสมุดก่อนทอซัง
- การใช้บริการห้องสมุดทัศนสถาน
- จำนวนครั้งการใช้ห้องสมุด
- เวลาที่ใช้ในห้องสมุด
- จุดประสงค์ในการใช้ห้องสมุด
- วิธีหาสิ่งพิมพ์
- การใช้สิ่งพิมพ์
- ระดับของการใช้สิ่งพิมพ์
- เนื้อหาของสิ่งพิมพ์
- ระดับการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ
- การใช้นิตยสาร

ตอนที่ 3 ปัญหา และอุปสรรคในการอ่านและการใช้ห้องสมุด

- ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านและการใช้ห้องสมุด
- ความต้องการให้ห้องสมุดปรับปรุง
- ข้อเสนอแนะสำหรับห้องสมุดทัศนสถานเพื่อปรับปรุงด้านต่าง ๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ทองซัง

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ทองซังประกอบด้วย อายุของผู้ตอบ การประกอบอาชีพก่อนทองโทะ ระดับการศึกษาก่อนทองโทะ ระดับการศึกษาขณะทองโทะ งานที่ทำในทัศนสถานหญิง ซึ่งผลปรากฏดังนี้

อายุของผู้ตอบ

จากการสอบถามผู้ทองซังปรากฏว่า ผู้ทองซังหญิงที่มีการศึกษาระดับมัธยมขึ้นไปส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 18-41 ปี โดยจำแนกเป็นผู้ทองซังมีอายุระหว่าง 26-33 ปี (ร้อยละ 37.39) รองลงมา มีอายุระหว่าง 18-25 ปี (ร้อยละ 23.36) และอายุระหว่าง 34-41 ปี (ร้อยละ 20.25) ตามลำดับ กลุ่มที่มีอายุมากกว่า 42 ปีขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 19 (ทั้งตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อายุของผู้ตอบ

อายุของผู้ตอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-25 ปี	75	23.36
26-33 ปี	120	37.39
34-41 ปี	65	20.25
42 ปีขึ้นไป	61	19.00
รวม	321	100.00

การประกอบอาชีพก่อนท่องเที่ยว

จากการสอบถามถึงการประกอบอาชีพก่อนท่องเที่ยวของผู้ท่องเที่ยวซึ่งหญิงในทัศนสถานหญิงว่า ผู้ตอบเคยประกอบอาชีพใดมาก่อนหรือไม่ และถ้าเคยประกอบอาชีพมาก่อน ได้ประกอบอาชีพใด ผลปรากฏว่าผู้ท่องเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่เคยประกอบอาชีพมาก่อน (ร้อยละ 86.91) ผู้ที่ไม่เคยประกอบอาชีพมาก่อนการท่องเที่ยวมีเป็นส่วนน้อย (ร้อยละ 13.08) สำหรับผู้ที่เคยประกอบอาชีพมาก่อนการท่องเที่ยวนั้นปรากฏว่า เป็นผู้ประกอบอาชีพค้าขายเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 34.58) รองลงมา เป็นกรรมกร คนงาน ลูกจ้าง (ร้อยละ 19) รับราชการ (ร้อยละ 18.07) แม่บ้าน (ร้อยละ 10.28) ส่วนผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร ทำนา ทำไร่ ทำสวน มีน้อยที่สุด เพียง 2 คน (ร้อยละ 0.62) (ดังปรากฏในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 การประกอบอาชีพของผู้ท่องเที่ยวก่อนท่องเที่ยว

การประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	42	13.08
ประกอบอาชีพ	279	86.91
รับราชการ	58	18.07
ค้าขาย	111	34.58
ทำนา ทำไร่ ทำสวน	2	0.62
กรรมกร คนงาน ลูกจ้าง	61	19.00
ช่างตัดเสื้อ ช่างเสริมสวย	14	4.36
แม่บ้าน (คหปทาน)	33	10.28
รวม	321	100.00

ระดับการศึกษาของผู้ทองซังหญิงก่อนทองโทษ

การสอบถามเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ทองซังหญิงก่อนทองโทษ จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเลือกเฉพาะผู้ทองซังที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปเท่านั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้ทองซังที่จบการศึกษาระดับ ม. 4 หรือ ม.ศ. 3 มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 28.66) รองลงมาคือ ระดับ ปวช. (ร้อยละ 16.20) และระดับ ม. 3 หรือ ม.ศ. 2 (ร้อยละ 11.84) ระดับการศึกษาที่ผู้ทองซังจำนวนน้อยจบโดยมีปริมาณใกล้เคียงกันคือ ระดับ ม. 5 หรือ ม.ศ. 4 (ร้อยละ 9.35) ระดับปริญญา (ร้อยละ 9.03) ระดับ ปวส. (ร้อยละ 8.41) ระดับ ม. 6 หรือ ม.ศ. 5 (ร้อยละ 8.10) ระดับ ม. 2 หรือ ม.ศ. 1 (ร้อยละ 6.23) และระดับการศึกษาที่ผู้ทองซังจำนวนน้อยที่สุดจบคือ ระดับ ม. 1 หรือ ป. 7 (ร้อยละ 2.18) (ดังปรากฏในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษาของผู้ทองซังหญิงก่อนทองโทษ

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ม. 1 หรือ ป. 7	7	2.18
ม. 2 หรือ ม.ศ. 1	20	6.23
ม. 3 หรือ ม.ศ. 2	38	11.84
ม. 4 หรือ ม.ศ. 3	92	28.66
ม. 5 หรือ ม.ศ. 4	30	9.35
ม. 6 หรือ ม.ศ. 5	26	8.10
ระดับ ปวช.	52	16.20
ระดับ ปวส.	27	8.41
ระดับ ปริญญา	29	9.03
รวม	321	100.00

ระดับการศึกษาขณะท้องโทษ

การศึกษาต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน ผู้ท้องซึ่งในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในสังคม จึงได้รับโอกาสในการศึกษาต่อเนื่องเช่นกัน โดยกรมราชทัณฑ์ ได้ดำเนินการจัดการศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญแก่ผู้ท้องซึ่งตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา การศึกษาค้นคว้าชีวิตศึกษาตามหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา การศึกษาในระดับปริญญา โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นอกจากนี้ยังมีธรรมศึกษาที่กรมการศาสนาให้ความร่วมมือสนับสนุนด้วย ผลของการเปิดโอกาสในการศึกษาต่อเนื่องมีส่วนในการพัฒนาให้ผู้ท้องซึ่งเพิ่มพูนความรู้ และอาจศึกษาต่อหลังจากการปลดปล่อยหรือมีทักษะในการประกอบอาชีพ ตลอดจนสามารถปรับสภาพชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพสังคมขณะท้องโทษ นอกจากนี้ผู้ท้องซึ่งที่มีความอดุสสาหะมีความก้าวหน้าในการศึกษา จะลดวันท้องโทษจำคุกด้วย

จากการสอบถามถึงการศึกษาขณะท้องโทษว่าผู้ท้องซึ่งได้รับการศึกษาต่อเนื่องหรือไม่ และถ้าได้รับการศึกษาผู้ท้องซึ่งศึกษาต่อในระดับใด ปรากฏว่าผู้ท้องซึ่งที่รับและไม่ได้รับการศึกษาขณะท้องโทษมีจำนวนใกล้เคียงกันประมาณครึ่งต่อครึ่ง โดยเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาต่อร้อยละ 54.51 และผู้ที่ศึกษาต่อร้อยละ 45.49 ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่ศึกษาวิชาเฉพาะ (เสริมสวย) (ร้อยละ 19) ธรรมศึกษาระดับนักธรรมเอก (ร้อยละ 8.41) ตามลำดับ ผู้ที่ศึกษาการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 และธรรมศึกษาระดับนักธรรมตรี มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 5.30 ส่วนธรรมศึกษาระดับนักธรรมโท มีร้อยละ 2.80 ผู้ที่ศึกษาระดับปริญญา มีจำนวน ร้อยละ 3.11 คือการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 2 มีจำนวนร้อยละ 1.25 และน้อยที่สุด คือ การศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 1 มีเพียงร้อยละ 0.31 เท่านั้น (ดังปรากฏในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ระดับการศึกษาของผู้ต้องขังหญิงขณะต้องโทษ

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษานู้นใหญ่ระดับ 1	1	0.31
การศึกษานู้นใหญ่ระดับ 2	4	1.25
การศึกษานู้นใหญ่ระดับ 3	17	5.30
ธรรมศึกษาระดับนักธรรมตรี	17	5.30
ธรรมศึกษาระดับนักธรรมโท	9	2.80
ธรรมศึกษาระดับนักธรรมเอก	27	8.41
การศึกษาวิชาเฉพาะ (เสริมสวย)	61	19.00
มหาวิทยาลัยรามคำแหง *	10	3.11
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช **		
ไม่ได้รับการศึกษา	175	54.51
รวม	321	100.00

* 11๕๑๑๑/พ๓๗๕?

**

งานที่ทำในทัณฑสถานหญิง

การใช้แรงงานของผู้ต้องขัง เป็นการช่วยผู้ต้องขังให้ประพฤติคนเป็นพลเมืองดี การปล่อยให้ผู้ต้องขังว่างงานจะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมทางจิตและทางกาย ซึ่งจะนำไปสู่การก่อความวุ่นวาย หรือขาดความสงบเรียบร้อยในเรือนจำ นอกจากนี้การใช้แรงงาน หรือการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขัง มีส่วนช่วยให้ผู้ต้องขังทำมาหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต ภายหลังจากได้รับกมลปลดปล่อย และผู้ต้องขังจะได้รับค่าตอบแทนการทำงานอย่างยุติธรรม

เป็นทุนสะสมที่จะได้รับหลังจากพ้นโทษ ตัวอย่างของการฝึกอาชีพของทัณฑสถานหญิง เช่น ตักเย็บเสื้อผ้า ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ทำดอกไม้ เย็บจักร เป็นต้น จากการสอบถามเกี่ยวกับงานที่ผู้ต้องขังหญิงทำในทัณฑสถาน พบว่า งานที่ผู้ต้องขังจำนวนมากกว่าร้อยละ 20 ทำได้แก่ เย็บจักร (ร้อยละ 25.55) ทำดอกไม้ (ร้อยละ 22.43) สิ่งประดิษฐ์ (ตักเย็บเสื้อผ้า ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ) (ร้อยละ 20.87) ตามลำดับ งานที่ผู้ต้องขังจำนวนร้อยละ 10 ขึ้นไป ไม่เกินร้อยละ 20 ทำ คือ งานกองกลาง (งานทั่วไป เช่น ลากท่อ ทำสวน ทำความสะอาด งานห้องสมุด ผู้ช่วยงานในโรงเรียนผู้ใหญ่) ส่วนงานที่ผู้ต้องขังส่วนน้อยจำนวนต่ำกว่า ร้อยละ 10 ทำขณะต้องโทษได้แก่ ร้านค้า ขายอาหาร ทำอาหารขาย (ร้อยละ 5.92) อาหารสัตว์ (บรรจุหีบห่อ) (ร้อยละ 5.61) สำหรับผู้ที่ทำอาหาร (กองเลี้ยง) และงานอื่น ๆ ได้แก่ แม่บ้านประจำเรือนนอน มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 2.49 ผู้ที่ทำงานนอกเรือนจำ เช่น ผู้ช่วยงาน กทม. (ตามที่ขอมมา) มีร้อยละ 1.25 งานพยาบาล (เรือนพยาบาล) ร้อยละ 0.93 และงานซักผ้า (ร้อยละ 0.62) (กึ่งตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 งานที่ผู้กองซึ่งทำในทัศนสถานหญิง

ประเภทของงาน	ระดับการศึกษา				รวม (N=321)
	มัธยมต้น (N= 157)	มัธยมปลาย (N= 56)	อาชีวศึกษา (N= 79)	ปริญญา (N= 29)	
ร้านค้า (ขายอาหาร, ทำอาหาร ขาย)	6 (3.82)	3 (5.36)	8 (10.13)	2 (6.90)	19 (5.92)
อาหารสัตว์	7 (4.46)	1 (1.79)	7 (8.86)	3 (10.34)	18 (5.61)
ทำดอกไม้ (กองดอกไม้)	44 (28.02)	12 (21.43)	13 (16.45)	3 (10.34)	72 (22.43)
พยาบาล (เรือนพยาบาล)	1 (0.64)	-	1 (1.27)	1 (3.45)	3 (0.93)
กองนอก (งานนอกเรือนจำ เช่น ช่วยงาน กทม.)	4 (2.55)	-	-	-	4 (1.25)
สิ่งประดิษฐ์ (ปักเย็บเสื้อผ้า, ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ)	23 (14.65)	11 (19.64)	24 (30.38)	9 (31.04)	67 (20.87)
ทำอาหาร (กองเลี้ยง)	8 (5.10)	-	-	-	8 (2.49)
จักร (เย็บจักร)	40 (25.48)	21 (37.5)	16 (20.25)	5 (17.24)	82 (25.55)
กองกลาง (งานทั่วไป เช่น ลากท่อ ทำสวน ทำความสะอาด ห้องสมุด โรงเรียนผู้ใหญ่)	20 (12.73)	6 (10.71)	7 (8.86)	5 (17.24)	38 (11.84)
ซักผ้าเสื้อผ้า	-	-	1 (1.27)	1 (3.45)	2 (0.62)
อื่น ๆ	4 (2.55)	2 (3.57)	2 (2.53)	-	8 (2.49)

* แมฆานประจำเรือนนอน

จากการจำแนกงานที่ผู้ทรงซึ่งทำตามระดับการศึกษา (มัธยมต้น มัธยมปลาย อาชีวศึกษา ปรินญา) พบว่า ผู้ทรงซึ่งที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น งานที่ผู้ทรง ร้อยละ 20 ขึ้นไปทำ ไคแก ทำดอกไม้ (ร้อยละ 28.02) รองลงมาคือ จักร (เย็บจักร) (ร้อยละ 25.48) ในขณะที่งานที่ผู้ทรงซึ่งมีการศึกษาระดับปริญญามากกว่า ร้อยละ 20 ทำ ไคแก สิ่งประดิษฐ์ (ตัดเย็บเสื้อผ้า ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ) ส่วนผู้จบการศึกษา ระดับอื่นคือ มัธยมปลายและอาชีวศึกษา ปรากฏว่างานที่ทำในคานทาง ๆ มีผู้ทำระหว่าง ร้อยละ 10-20 และต่ำกว่าร้อยละ 10 ถึงปรากฏสรุปในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 งานที่ผู้ทรงซึ่งทำในทัศนสถานของจำแนกตามระดับการศึกษาและจำนวนผู้ทรง

ระดับการศึกษา	งานที่ผู้ทรงซึ่งทำ		
	มากกว่าร้อยละ 20	ร้อยละ 10-20	ต่ำกว่าร้อยละ 10
มัธยมต้น	ทำดอกไม้ จักร (เย็บจักร)	สิ่งประดิษฐ์ กลาง (ลากทอ ทำสวน ทำความสะอาด หองสมุด โรงเรียน ผู้ใหญ่)	ทำอาหาร อาหารสัตว์ รานคา (ขายอาหาร ทำอาหารขาย) กูองนอก (ชูยงาน กทม.) อื่น ๆ (แมบานประจำ เรือนนอน) พยาบาล
มัธยมปลาย	จักร (เย็บจักร) ทำดอกไม้	สิ่งประดิษฐ์ กลาง (ลากทอ ทำสวน ทำความสะอาด หองสมุด โรงเรียนผู้ใหญ่)	รานคา (ขายอาหาร ทำอาหารขาย) อื่น ๆ (แมบานประจำ เรือนนอน) อาหารสัตว์
อาชีวศึกษา	สิ่งประดิษฐ์ จักร	ทำดอกไม้ รานคา	อาหารสัตว์ กลาง (ลากทอ ทำสวน ทำความ สะอาด หองสมุด โรงเรียน ผู้ใหญ่) อื่น ๆ (แมบานประจำ เรือนนอน) พยาบาล ชักรักเสื้อผ้า
ปรินญา	สิ่งประดิษฐ์	จักร กลาง อาหารสัตว์ ทำดอกไม้	รานคา พยาบาล ชักรักเสื้อผ้า

ตอนที่ 2 ความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของผู้ทองขึงหญิง

ข้อมูลที่ได้นำเสนอในตอนนี้ ประกอบด้วยความสนใจในการอ่าน การใช้บริการห้องสมุด กอนตองโทษ การใช้ห้องสมุดทัศนสถาน รวมถึงจำนวนครั้งในการใช้ห้องสมุด เวลาที่ใช้ จุดประสงค์ในการใช้ วิธีหาสิ่งพิมพ์ การใช้สิ่งพิมพ์ของห้องสมุด และระดับการใช้สิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ที่อ่านและระดับการอ่านเนื้อหาประเภทต่าง ๆ รวมถึงการใช้นิตยสาร ซึ่งปรากฏผลในรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความสนใจในการอ่าน

จากการสอบถามความสนใจในการอ่านหนังสือและนิตยสารที่มีเนื้อหาประเภทต่าง ๆ เช่น ความรู้ทั่วไป ปรัชญา พุทธศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ ผลปรากฏว่า โดยส่วนรวมแล้วผู้ทองขึงหญิงสนใจอ่านเรื่องต่าง ๆ ที่สอบถามในระดับปานกลาง และไม่มีเรื่องใดที่ผู้ทองขึงสนใจอ่านมาก หรือ สนใจน้อยเป็นพิเศษ หนังสือและนิตยสารที่ผู้ทองขึงสนใจอ่านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.48-2.32) ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับภาษา สารคดีท่องเที่ยว เรื่องสั้น ประวัติศาสตร์ ความรู้ทั่วไป พุทธศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี การพยาบาล การทำอาหาร ศิลปะ ปรัชญา กีฬา วรรณคดี เพลง นวนิยาย นิทาน ตำนานลึกลับ (ดังตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ของผู้แต่ง

เนื้อหาของงาน	ระดับการศึกษา							
	มัธยมศึกษา S.D.	มัธยมศึกษา S.D.	อาชีวศึกษา S.D.	ปริญญา S.D.	\bar{x}	S.D.		
ความรู้ทั่วไป	1.92	0.74	2.38	0.66	2.45	0.67	2.12	0.74
ปรัชญา	1.83	0.76	2.34	0.64	2.24	0.67	2.04	0.76
พุทธศาสนา	2.01	0.83	2.25	0.66	2.34	0.66	2.12	0.78
ชนกรรมนิยมประเพณี	2.09	0.75	2.16	0.68	2.27	0.52	2.11	0.73
ภาษา	2.32	0.76	2.21	0.72	2.31	0.53	2.24	0.74
การพยาบาล	2.06	0.8	2.18	0.74	2.07	0.63	2.10	0.78
การทำอาหาร	2.11	0.82	2.20	0.75	1.89	0.60	2.08	0.78
ศิลปะ	1.96	0.8	2.28	0.70	2.34	0.88	2.07	0.61
เพลง	2.02	0.81	1.96	0.7	1.79	0.92	1.91	0.78
กีฬา	2.04	0.83	2.19	0.68	2.03	0.61	2.04	0.78
วรรณคดี	1.98	0.84	2.01	0.62	1.79	0.92	1.95	0.78
<u>สารคดีท่องเที่ยว</u>	2.03	0.83	2.52	0.62	2.75	0.42	2.23	0.8
ประวัติศาสตร์	1.85	0.63	2.34	0.62	2.31	0.7	2.15	0.77
นิทาน	1.69	0.80	1.68	0.75	1.48	0.63	1.65	0.74
เรื่องสั้น	2.15	0.83	2.35	0.75	2.14	0.9	2.16	0.83
นวนิยาย	1.71	0.79	1.89	0.77	1.65	0.70	1.74	0.78

จากตารางที่ 8 เมื่อวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านกับระดับการศึกษาพบว่า ผู้ทองซึ่งที่จบการศึกษาระดับมัธยมต้น มัธยมปลาย สนใจอ่านหนังสือและนิตยสารเรื่องต่าง ๆ ในระดับปานกลางและระดับน้อยเท่านั้น ไม่มีผู้ใดสนใจอ่านเรื่องใดมาก ในขณะที่ผู้ทองซึ่งที่จบการศึกษาระดับปริญญาสนใจอ่านสารคดีท่องเที่ยว ในระดับมากที่สุดปรากฏในตารางสรุปผลที่ 9

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า เรื่องที่ผู้ทองซึ่งหญิงที่จบการศึกษาระดับมัธยมต้นสนใจอ่านอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.69-2.32) เรื่องที่สนใจอ่านเรียงตามลำดับความสนใจได้ดังนี้ ภาษา เรื่องสั้น การทำอาหาร ขนบธรรมเนียมประเพณี การพยาบาล กีฬา สารคดีท่องเที่ยว เพลง พุทธศาสนา วรรณคดี ศิลปะ ความรู้ทั่วไป ประวัติศาสตร์ ปรัชญา นวนิยาย นิทาน

สำหรับผู้ทองซึ่งที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย ความสนใจอ่านเรื่องต่าง ๆ ส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้นคือ ความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.60-2.14) ยกเว้นความรู้ทั่วไปที่มีผู้สนใจระดับน้อย (1.09) เรื่องที่สนใจอ่านในระดับปานกลางเรียงลำดับได้ดังนี้ พุทธศาสนา สารคดีท่องเที่ยว ปรัชญา พยาบาล ประวัติศาสตร์ ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องสั้น การทำอาหาร ศิลปะ วรรณคดี กีฬา นวนิยาย นิทาน เพลง

ผู้ที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ความสนใจอ่านเรื่องต่าง ๆ เช่นเดียวกับผู้ที่จบการศึกษามัธยมต้น คือ สนใจอ่านเรื่องทุกเรื่องในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.52) ได้แก่ สารคดีท่องเที่ยว ความรู้ทั่วไป เรื่องสั้น ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ศิลปะ พุทธศาสนา ภาษา การทำอาหาร กีฬา การพยาบาล ขนบธรรมเนียมประเพณี วรรณคดี เพลง นวนิยาย นิทาน

กลุ่มสุดท้ายคือ ผู้จบการศึกษาระดับปริญญา ปรากฏว่าสนใจอ่านสารคดีท่องเที่ยวมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.75) เรื่องประเภทที่สนใจอ่านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.65-2.45) ได้แก่ ความรู้ทั่วไป พุทธศาสนา ศิลปะ ภาษา ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ปรัชญา เรื่องสั้น การพยาบาล กีฬา การทำอาหาร เพลง วรรณคดี นวนิยาย และเรื่องที่สนใจอ่านน้อยที่สุด คือ นิทาน (ค่าเฉลี่ย 1.48)

ตารางที่ 9 เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ที่ผู้ทรงซึ่งสนใจอ่านจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	เนื้อหาที่สนใจอ่าน		
	มาก (2.55-3.00)	ปานกลาง (1.55-2.54)	น้อย (1.00-1.54)
มัธยมต้น		ภาษา เรื่องสั้น การทำอาหาร ขนบธรรมเนียมประเพณี การพยาบาล กีฬา สารคดีท่องเที่ยว เพลง พุทธศาสนา วรรณคดี ศิลปะ ความรู้ทั่วไป ประวัติศาสตร์ นวนิยาย นิทาน	
มัธยมปลาย		พุทธศาสนา สารคดีท่องเที่ยว ปรัชญา การพยาบาล ประวัติ ศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องสั้น การทำอาหาร ศิลปะ วรรณคดี กีฬา นวนิยาย นิทาน เพลง	ความรู้ทั่วไป
อาชีวศึกษา		สารคดี ความรู้ทั่วไป เรื่องสั้น ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ศิลปะ พุทธศาสนา ภาษา การทำอาหาร กีฬา การพยาบาล ขนบธรรมเนียม ประเพณี วรรณคดี เพลง นวนิยาย นิทาน	
ปริญญา	สารคดีท่องเที่ยว	ความรู้ทั่วไป พุทธศาสนา ศิลปะ ภาษา ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ปรัชญา เรื่องสั้น การพยาบาล กีฬา การทำอาหาร เพลง วรรณคดี นวนิยาย	นิทาน

การใช้บริการห้องสมุดก่อนท่องเที่ยว

จากการสอบถามผู้ท่องเที่ยวเกี่ยวกับประสบการณ์การใช้ห้องสมุดก่อนท่องเที่ยวว่าเคยใช้ห้องสมุดมาก่อนหรือไม่ ปรากฏว่าผู้ท่องเที่ยวส่วนมากเคยใช้ห้องสมุด (ร้อยละ 74.46) และมีเพียงร้อยละ 25.54 ไม่เคยใช้ห้องสมุดมาก่อน

เมื่อจำแนกการใช้บริการห้องสมุดของผู้ท่องเที่ยวตามระดับการศึกษาปรากฏว่า ผู้ท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญา และระดับอาชีวศึกษา จำนวนผู้เคยใช้ห้องสมุดก่อนมีมากในระดับใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 89 และร้อยละ 87.34) กลุ่มผู้ท่องเที่ยวที่เคยใช้ห้องสมุดรองลงมาคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย (ร้อยละ 75) และกลุ่มผู้ท่องเที่ยวที่เคยใช้ห้องสมุดน้อยที่สุดคือ ผู้ท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น (ร้อยละ 64.97) ส่วนผู้ที่ไม่เคยใช้ห้องสมุดนั้นปรากฏว่าเป็นผู้ท่องเที่ยวระดับมัธยมต้นมากที่สุด (ร้อยละ 35.03) ดังปรากฏในตารางที่ 10) ดังนั้นจึงพอจะกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับการเคยใช้ห้องสมุดก่อน

ตารางที่ 10 การใช้ห้องสมุดก่อนก่อนการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การเคยใช้ห้องสมุดก่อนมาก่อน	
	เคย	ไม่เคย
มัธยมต้น (N = 157)	102 (64.97%)	55 (35.03%)
มัธยมปลาย (N = 56)	42 (75%)	14 (25%)
อาชีวศึกษา (N = 79)	69 (87.34%)	10 (12.66%)
ปริญญา (N = 21)	26 (99%)	3 (10.35%)
รวม (N = 321)	239 (74.45%)	82 (25.55%)

การใช้บริการห้องสมุดทัศนศึกษา

จากการถามว่าระหว่างท้องโทะ ผู้ตอบได้ใช้ห้องสมุดทัศนศึกษาหรือไม่ พบว่า ผู้ท้องซัง ร้อยละ 76.95 ใช้ห้องสมุดทัศนศึกษา และผู้ท้องซัง ร้อยละ 23.05 ไม่ใช้บริการห้องสมุด หากพิจารณาความระคัมการศึกษาพบว่าผู้ท้องซังที่มีการศึกษาระคัมอาชีวศึกษาเป็นกลุ่มที่ใช้ห้องสมุดทัศนศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 88.61) รองลงมาคือ ผู้ท้องซังที่มีการศึกษาระคัมมัธยมปลาย (ร้อยละ 80.36) และระคัมปริญญา (ร้อยละ 75.86) กลุ่มผู้ท้องซังที่ใช้ห้องสมุดกลุ่มน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีการศึกษาระคัมมัธยมต้น (ร้อยละ 70.06)

สำหรับผู้ท้องซังที่ไม่ใช้ห้องสมุดทัศนศึกษาเมื่อแยกตามระคัมการศึกษาพบว่า ผู้ท้องซังที่มีการศึกษาระคัมมัธยมต้นเป็นกลุ่มที่ไม่ใช้ห้องสมุดมากที่สุด (ร้อยละ 29.94) รองลงมาคือ ระคัมปริญญา (ร้อยละ 24.14) ระคัมมัธยมปลาย (ร้อยละ 11.39) และระคัมอาชีวศึกษา (ร้อยละ 11.39) ไม่ใช้ห้องสมุด สาเหตุของการไม่ใช้ห้องสมุดได้แก่ เวลาของการทำงาน เชนงานทำอาหารขาย ตรงกับเวลาที่ห้องสมุดเปิดบริการ หรือทัศนศึกษาม้งานที่รับมาทำ ต้องเร่งทำให้เสร็จตามกำหนด จึงทำงานในช่วงเวลาที่ตรงกับเวลาบริการของห้องสมุด รวมถึงสาเหตุที่ห้องสมุดมีผู้ใช้บริการมากจนไม่มีที่นั่งอ่าน (ถึงปรากฏในตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 การใช้บริการห้องสมุดทัศนสถานจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การใช้บริการห้องสมุดทัศนสถาน	
	ใช่	ไม่ใช่
มัธยมต้น (N = 157)	110 (70.06%)	47 (29.94%)
มัธยมปลาย (N = 56)	45 (80.36%)	11 (19.64%)
อาชีวศึกษา (N = 79)	70 (88.61%)	9 (11.39%)
ปริญญา (N = 29)	22 (75.86%)	7 (24.14%)
รวม (N = 321)	247 (76.95%)	74 (23.05%)

จำนวนครั้งการใช้ของสมุก

สำหรับผู้ทองซึ่งที่เคยใช้ของสมุกที่สถานจำนวน 247 คน จากการสอบถามถึงจำนวนครั้งการใช้ของสมุกพบว่า ปริมาณการใช้ของสมุกของผู้ทองซึ่งไม่แน่นอน ส่วนใหญ่ใช้ของสมุกเมื่อมีเวลาว่างมากที่สุด (ร้อยละ 70.04) ผู้ทองซึ่งใช้ของสมุกทุกวันกับใช้ของสมุกสัปดาห์ละครั้ง มีจำนวนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 8.50 และร้อยละ 8.91) สำหรับผู้ที่ใช้ของสมุก 2-3 วันต่อครั้ง 2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง เคียงละครั้งมีจำนวนน้อย (ร้อยละ 6.88 ร้อยละ 3.65 และ ร้อยละ 2.02 ตามลำดับ)

หากจำแนกการใช้ของสมุกตามระดับการศึกษาของผู้ทองซึ่งพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาทุกระดับ ส่วนใหญ่ใช้ของสมุกเมื่อมีเวลาว่าง (ดังปรากฏในตารางที่ 12) ดังนั้น จำนวนครั้งการใช้ของสมุกจึงไม่แน่นอน

ตารางที่ 12 จำนวนครั้งการใช้ของสมุดจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนการใช้					
	ทุกวัน	2-3 วันต่อครั้ง	สัปดาห์ละครั้ง	2-3 สัปดาห์ต่อครั้ง	เดือนละครั้ง	ไม่แน่นอนใช้เมื่อมีเวลาว่าง
มัธยมต้น (n = 110)	5 (4.54%)	11 (10%)	2 (1.82%)	7 (6.36%)	3 (2.73%)	82 (74.55%)
มัธยมปลาย (n = 45)	7 (15.56%)	1 (2.22%)	6 (13.33%)	-	1 (2.22%)	30 (66.67%)
อาชีวศึกษา (n = 70)	8 (11.43%)	3 (4.28%)	13 (18.57%)	2 (2.86%)	1 (1.43%)	43 (61.43%)
ปริญญา (n = 22)	1 (4.54%)	2 (9.10%)	1 (4.54%)	-	-	18 (81.82%)
รวม (n = 247)	21 (8.50%)	17 (6.88%)	22 (8.91%)	9 (3.65%)	5 (2.02%)	173 (70.04%)

เวลาที่เข้าใช้ห้องสมุด

ทัศนสถานหญิงอนุญาตให้บุคคลซึ่งใช้ห้องสมุดในระยะเวลาดังนี้คือ วันธรรมดาเวลา 12.00 น. - 13.00 น. และ 15.30 น. - 16.00 น. วันเสาร์เวลา 9.00 น. - 12.00 น. และ 13.00 น. - 15.00 น. วันอาทิตย์เวลา 9.00 น. - 12.00 น. เนื่องจากบุคคลซึ่งต้องเข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรืออบรมวิชาชีพตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์ จากการถามถึงเวลาที่บุคคลซึ่งหญิงเข้าใช้ห้องสมุดพบว่า บุคคลซึ่งนิยมใช้ห้องสมุดในวันธรรมดาเวลา 12.00 น. - 13.00 น. มากที่สุด (ร้อยละ 31.17) รองลงมา คือ วันเสาร์เวลา 9.00 น. - 12.00 น. และ วันอาทิตย์เวลา 9.00 น. - 12.00 น. (ร้อยละ 24.29 และร้อยละ 24.70) วันเวลาที่บุคคลซึ่งจำนวนน้อยเข้าใช้ห้องสมุดคือ วันเสาร์เวลา 13.00 น. - 15.00 น. (ร้อยละ 15.79) และ วันธรรมดาเวลา 15.30 น. - 16.30 น. (ร้อยละ 4.05) ทั้งนี้จากข้อมูลที่ปรากฏเห็นชัดว่าบุคคลซึ่งเข้าใช้ห้องสมุดในเวลาทั้งวันธรรมดาและในวันหยุดช่วงเช้าเป็นหลัก

หากพิจารณาเวลาที่เข้าใช้ห้องสมุดแยกตามระดับการศึกษาจะพบว่า บุคคลซึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และปริญญาส่วนมากเข้าใช้ห้องสมุดวันธรรมดาเวลา 12.00 น. - 13.00 น. ยกเว้นบุคคลซึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมปลายซึ่งส่วนมากจะเข้าใช้ห้องสมุดวันอาทิตย์ช่วงเช้า 9.00 น. - 12.00 น. (ดังปรากฏในตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 เวลาที่ใช้ของสมุคจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	เวลาที่ใช้ของสมุค				
	วันธรรมดา เวลา 12.00-13.00	วันธรรมดา เวลา 15.30-16.30	วันเสาร์ เวลา 9.00-12.00	วันเสาร์ เวลา 13.00-15.00	วันอาทิตย์ เวลา 9.00-12.00
มัธยมต้น (N = 110)	37 (33.64%)	2 (1.82%)	21 (19.09%)	19 (17.27%)	21 (28.18%)
มัธยมปลาย (N = 45)	5 (11.11%)	3 (6.67%)	13 (28.89%)	9 (20%)	15 (33.33%)
อาชีวศึกษา (N = 70)	28 (40%)	2 (2.86%)	20 (28.57%)	10 (14.28%)	10 (14.28%)
ปริญญา (N = 22)	7 (31.82%)	3 (13.64%)	6 (27.28%)	1 (4.54%)	5 (22.73%)
รวม (N = 247)	77 (31.17%)	10 (4.05%)	60 (24.29%)	39 (15.79%)	61 (24.70%)

จุดประสงค์ในการใช้ห้องสมุด

จากการถามจุดประสงค์ในการใช้ห้องสมุดพบว่าผู้ทองซังใช้ห้องสมุดเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากที่สุด (ร้อยละ 48.99) รองลงมาคือเพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 29.96) ผู้ทองซังที่ใช้ห้องสมุดเพื่อความเพลิดเพลินมีร้อยละ 15.79 และมีผู้ทองซังจำนวนน้อยที่มีจุดประสงค์ในการใช้ห้องสมุดเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนและเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ได้แก่ เพื่อความสงบทางจิตใจ เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ (ร้อยละ 2.83 และ ร้อยละ 2.43 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาจุดประสงค์ของผู้ทองซังในการใช้ห้องสมุดจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าผู้ทองซังที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษาปลาย และอาชีวศึกษา ส่วนมากมีจุดประสงค์หลักในการใช้ห้องสมุดคล้ายคลึงกัน คือ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในขณะที่ผู้ทองซังจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจุดประสงค์ในการใช้ห้องสมุดเพื่อให้ตนมีความรู้เพิ่มเติมเป็นหลัก (ดังปรากฏในตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 จุดประสงค์ในการใช้ห้องสมุดจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จุดประสงค์ในการใช้ห้องสมุด				
	คนควาประกอบ การเรียน	ใช้เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์	ให้มีความรู้ เพิ่มขึ้น	เพื่อความ เพลิดเพลิน	อื่น ๆ
มัธยมต้น (N = 110)	5 (4.54%)	55 (50%)	35 (31.82%)	15 (13.64%)	-
มัธยมปลาย (N = 45)	1 (2.22%)	24 (53.33%)	11 (24.44%)	4 (8.90%)	5 (11.11%)
อาชีวศึกษา (N = 70)	1 (1.43%)	34 (48.57%)	19 (27.14%)	15 (21.43%)	1 (1.43%)
ปริญญา (N = 22)	-	8 (36.36%)	9 (40.19%)	5 (22.73%)	-
รวม (N = 247)	7 (2.83%)	121 (48.99%)	74 (29.96%)	39 (15.79%)	6 (2.43%)

วิธีหาสิ่งพิมพ์

จากการสอบถามผู้ทองซึ่งว่าเมื่อต้องการใช้สิ่งพิมพ์ใช้เงินหาเองหรือถามบรรณารักษ์ ผลปรากฏว่า ผู้ทองซึ่งจะถามบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมากที่สุด (ร้อยละ 75.71) รองลงมาผู้ทองซึ่งเงินหาหนังสือตามชั้นหนังสือ (ร้อยละ 17) มีผู้ทองซึ่งเพียงจำนวนน้อยที่ให้เจ้าหน้าที่หยิบให้ในกรณีหนังสือหายาก ราคาแพง มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เช่น พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพฯ สมโภชรัตนโกสินทร์ 200 ปี ฯลฯ ซึ่งหนังสือเหล่านี้เก็บอยู่ในตู้กระจก (ชั้นปิด) นอกจากนี้มีบางคนติดตามจากเพื่อน เพื่อนแนะนำให้เพราะเคยใช้บริการมาก่อน (ร้อยละ 6.08 และร้อยละ 1.21 ตามลำดับ)

หากพิจารณาวิธีหาสิ่งพิมพ์ของผู้ทองซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษาจะพบว่า ผู้ทองซึ่งที่มีการศึกษาไม่وارهดับใด ส่วนมากมีวิธีหาสิ่งพิมพ์ที่ตนต้องการคล้ายกัน คือถามจากบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุดเป็นหลัก รองลงมาคือ เงินหาเองตามชั้นหนังสือ ยกเว้นผู้ทองซึ่งที่มีการศึกษาระดับปริญญาที่เจ้าหน้าที่หยิบให้ (ดังปรากฏในตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 วิธีหาสิ่งพิมพ์ของผู้ทรงชั่งจําแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	วิธีหาสิ่งพิมพ์			
	ถามบรรณารักษ์ หรือเจ้าหน้าที่ ห้องสมุด	ค้นหาเอง ตามชั้นหนังสือ	เจ้าหน้าที่หยิบให้	อื่น ๆ
มัธยมต้น (N = 110)	90 (81.81%)	18 (16.37%)	2 (1.82%)	—
มัธยมปลาย (N = 45)	28 (62.22%)	9 (20%)	5 (11.11%)	3 (6.67%)
อาชีวศึกษา (N = 70)	53 (75.71%)	14 (20%)	3 (4.30%)	—
ปริญญา (N = 22)	16 (72.72%)	1 (4.55%)	5 (22.73%)	—
รวม (N = 247)	187 (75.71%)	42 (17%)	15 (6.08%)	3 (1.21%)

การใช้สิ่งพิมพ์

จากการถามถึงการใช้งบประมาณของห้องสมุดทัศนศึกษาหนังสือซึ่งได้แก่ หนังสือภาษาต่าง ๆ นิตยสารภาษาไทย และนิตยสารภาษาต่างประเทศ พบว่าสิ่งพิมพ์ที่ผู้ต้องขังจำนวนร้อยละ 90 ขึ้นไปใช้คือ หนังสือภาษาไทย และนิตยสารไทย (ร้อยละ 99.19 และร้อยละ 93.12) รองลงมาคือ หนังสือภาษาอังกฤษ และนิตยสารภาษาต่างประเทศ (ร้อยละ 44.13 และร้อยละ 39.27) สิ่งพิมพ์อื่นที่มีผู้ต้องขังจำนวนน้อยไม่เกินร้อยละ 10 ใช้ได้แก่ หนังสือภาษาจีน หนังสือภาษาฝรั่งเศสและหนังสือภาษาอิตาลี ซึ่งก็มีผู้ใช้น้อยเท่ากับหนังสือภาษาเยอรมัน และหนังสือภาษาสเปน (ร้อยละ 8.91 ร้อยละ 8.10 ร้อยละ 2.83 ร้อยละ 2.83 และร้อยละ 2.02)

เมื่อพิจารณาการใช้สิ่งพิมพ์จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ใช้หนังสือภาษาไทย และนิตยสารไทยมากที่สุด รองลงมา ใช้หนังสือภาษาอังกฤษ และนิตยสารภาษาต่างประเทศ (ร้อยละ 22.73 ร้อยละ 18.18) สิ่งพิมพ์อื่นที่ใช้ได้แก่ หนังสือภาษาฝรั่งเศส หนังสือภาษาจีน หนังสือภาษาเยอรมัน หนังสือภาษาอิตาลี หนังสือภาษาสเปน ซึ่งปรากฏว่าผู้ต้องขังใช้จำนวนน้อยมาก จำนวนระหว่างร้อยละ 0.91 - ร้อยละ 8.18 สิ่งพิมพ์ที่ผู้ต้องขังในทุกระดับการศึกษา จำนวนร้อยละ 90 ขึ้นไป ไม่ค่อยใช้คือ หนังสือภาษาสเปน หนังสือภาษาอิตาลี หนังสือภาษาเยอรมัน หนังสือภาษาจีน หนังสือภาษาฝรั่งเศส ตามลำดับ

สำหรับการใช้สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศนั้น คาดว่าจะเป็นการดูภาพที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศมากกว่าการอ่านเนื้อหาในรายละเอียด

หากจะเปรียบเทียบถึงการใช้งบประมาณตามระดับการศึกษาจะพบว่า จำนวนผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับปริญญา ใช้สิ่งพิมพ์ทุกประเภทที่มีในห้องสมุดทัศนศึกษาสูงกว่าผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ซึ่งผู้ต้องขังที่มีการศึกษาทั้ง 3 ระดับ จะใช้หนังสือภาษาไทย และนิตยสารภาษาไทยเท่านั้น (ดังปรากฏในตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 การใช้สิ่งพิมพ์จำแนกตามระดับการศึกษา

สิ่งพิมพ์ที่ใช้	ระดับการศึกษา				
	มัธยมต้น (N=110)	มัธยมปลาย (N=45)	อาชีวศึกษา (N=70)	ปริญญา (N=22)	รวม (N=247)
หนังสือภาษาไทย	108 (98.19%)	45 (100%)	70 (100%)	22 (100%)	245 (99.19%)
หนังสือภาษาอังกฤษ	25 (22.73%)	24 (53.33%)	44 (62.86%)	16 (72.73%)	109 (44.13%)
หนังสือภาษาฝรั่งเศส	9 (8.18%)	4 (8.89%)	6 (8.57%)	1 (4.55%)	20 (8.10%)
หนังสือภาษาอิตาลี	2 (1.82%)	2 (4.44%)	2 (2.86%)	1 (4.55%)	7 (2.83%)
หนังสือภาษาเยอรมัน	4 (3.64%)	2 (4.44%)	—	1 (4.55%)	7 (2.83%)
หนังสือภาษาสเปน	1 (0.91%)	2 (4.44%)	1 (1.43%)	1 (4.55%)	5 (2.02%)
หนังสือภาษาจีน	5 (4.55%)	5 (11.11%)	8 (11.43%)	4 (18.18%)	22 (8.91%)
นิตยสารภาษาไทย	99 (90%)	42 (93.33%)	67 (95.71%)	22 (100%)	230 (93.12%)
นิตยสารภาษาต่างประเทศ	20 (18.18%)	13 (28.89%)	45 (64.28%)	19 (86.36%)	97 (39.27%)

ระดับของการใช้สิ่งพิมพ์

จากการใช้สิ่งพิมพ์ภาษาต่าง ๆ ชำงกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์ระดับการใช้ปรากฏว่า ส่วนมากแล้วผู้ทองซึ่งใช้สิ่งพิมพ์ในระดับปานกลาง และระดับน้อยเท่านั้น สิ่งพิมพ์ที่ใช้ในระดับปานกลางได้แก่ นิตยสารภาษาไทย หนังสือภาษาไทย นิตยสารภาษาต่างประเทศ และหนังสือภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.69-2.48) สิ่งพิมพ์ที่มีระดับการใช้น้อยได้แก่ หนังสือภาษาฝรั่งเศส หนังสือภาษาอิตาเลียน หนังสือภาษาเยอรมัน หนังสือภาษาจีน และหนังสือภาษาสเปน (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50)

จากการวิเคราะห์ระดับของการใช้สิ่งพิมพ์จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า สิ่งพิมพ์ที่ผู้ทองซึ่งที่จบมัธยมต้นและมัธยมปลายใช้อยู่ในระดับปานกลาง และน้อยเท่านั้น สิ่งพิมพ์ที่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมต้นใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ นิตยสารไทย หนังสือภาษาไทย หนังสือภาษาอังกฤษ หนังสือภาษาจีน หนังสือภาษาฝรั่งเศส นิตยสารต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 1.65-2.45) ส่วนสิ่งพิมพ์ที่ใช้น้อยได้แก่ หนังสือภาษาเยอรมัน หนังสือภาษาอิตาเลียน หนังสือภาษาสเปน (ค่าเฉลี่ย 1.25-1.00) สำหรับผู้จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย สิ่งพิมพ์ที่ใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ นิตยสารไทย หนังสือภาษาอังกฤษ หนังสือภาษาไทย นิตยสารต่างประเทศ หนังสือภาษาจีน (ค่าเฉลี่ย 1.60-2.26) ส่วนหนังสือภาษาสเปน หนังสือภาษาฝรั่งเศส หนังสือภาษาอิตาเลียน หนังสือภาษาเยอรมันใช้น้อย (ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50) ผู้ทองซึ่งที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาใช้นิตยสารไทยมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58) ส่วนสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในระดับปานกลางได้แก่ หนังสือภาษาไทย หนังสือภาษาอิตาเลียน หนังสือภาษาสเปน นิตยสารต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ย 1.60-2.20) สิ่งพิมพ์ที่ใช้น้อยคือ หนังสือภาษาฝรั่งเศส หนังสือภาษาอังกฤษ หนังสือภาษาจีน (ค่าเฉลี่ย 1.37-1.50) หนังสือภาษาเยอรมันไม่มีการใช้ สำหรับผู้ทองซึ่งที่จบการศึกษาระดับปริญญา ใช้นิตยสารไทยมากที่สุดใช้ หนังสือภาษาไทย นิตยสารภาษาต่างประเทศ หนังสือภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.75-2.45) และใช้หนังสือภาษาจีน หนังสือภาษาฝรั่งเศส หนังสือภาษาอิตาเลียน หนังสือภาษาเยอรมัน หนังสือภาษาสเปน ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.00-1.25) ดังปรากฏในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ระดับของการใช้สิ่งพิมพ์จำแนกตามระดับการศึกษา

สิ่งพิมพ์ที่ใช้	ระดับการศึกษา									
	มัธยมต้น (N=110)		มัธยมปลาย (N=45)		อาชีวศึกษา (N=70)		ปริญญา (N=22)		\bar{X}	S.D.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หนังสือภาษาไทย	2.04	0.75	1.77	0.78	2.20	0.73	2.45	0.78	2.07	0.78
หนังสือภาษาอังกฤษ	1.96	0.77	1.92	0.7	1.41	0.58	1.75	0.66	1.69	0.70
หนังสือภาษาฝรั่งเศส	1.77	0.41	1.00	1	1.50	0.5	1.00	1	1.5	0.5
หนังสือภาษาอิตาเลียน	1.00	0.5	1.00	1	2.00	1.73	1.00	1	1.28	0.44
หนังสือภาษาเยอรมัน	1.25	0.43	1.00	1	-	-	1.00	1	1.14	0.34
หนังสือภาษาสเปน	1.00	1	1.50	0.5	2.00	1.41	1.00	1	1.00	0.48
หนังสือภาษาจีน	1.80	0.98	1.60	0.8	1.37	0.69	1.25	0.43	1.04	0.78
นิตยสารไทย	2.45	0.84	2.26	0.95	2.58	0.71	2.77	0.42	2.48	0.80
นิตยสารต่างประเทศ	1.65	0.85	1.77	0.96	1.60	0.8	1.95	0.75	1.70	0.83

เนื้อหาของสิ่งพิมพ์

จากการสอบถามถึงเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ในห้องสมุดที่ผู้ทองซังอ่าน ปรากฏว่าเนื้อหาที่ผู้ทองซังชอบมากที่สุดมีร้อยละ 80 ขึ้นไปอ่านได้แก่ ประวัติศาสตร์ พุทธศาสนา ส่วนสิ่งพิมพ์ที่ผู้ทองซังรองลงมา มีร้อยละ 70-80 อ่านได้แก่ การทำอาหาร สารคดี เรื่องสั้น ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ความรู้ทั่วไป เพลง การพยาบาล กีฬา วรรณคดี และนวนิยาย ส่วนสิ่งพิมพ์ที่ผู้ทองซังชอบน้อยที่สุดมีร้อยละ 60-70 อ่านได้แก่ ปรัชญาและนิทาน

ถ้าพิจารณาเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ในห้องสมุดที่ผู้ทองซังอ่าน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ทองซัง พบว่าผู้ทองซังที่มีการศึกษามัธยมต้น อ่านหนังสือประวัติศาสตร์มากที่สุด ในขณะที่ผู้ทองซังการศึกษาระดับมัธยมปลาย อ่านหนังสือขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา เรื่องสั้นและนวนิยายมากที่สุด ผู้ทองซังการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อ่านสารคดีมากที่สุด และผู้ทองซังระดับปริญญาตรี อ่านประวัติศาสตร์มากที่สุดเป็นอันดับแรก (ดังปรากฏตามตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ที่ผู้คองชังใช้จำแนกตามระดับการศึกษา

สิ่งพิมพ์	ระดับการศึกษา				
	มัธยมต้น (N=110)	มัธยมปลาย (N=45)	อาชีวศึกษา (N=70)	ปริญญา (N=22)	รวม (N=247)
ความรู้ทั่วไป	70 (63.64%)	29 (64.44%)	62 (88.57%)	18 (81.82%)	179 (72.46%)
ปรัชญา	63 (57.27%)	27 (60%)	62 (88.57%)	17 (77.27%)	169 (68.42%)
พุทธศาสนา	80 (72.73%)	37 (82.22%)	63 (90%)	19 (86.36%)	199 (80.56%)
ขนบธรรมเนียม	76 (69.09%)	31 (68.89%)	57 (81.43%)	17 (77.27%)	181 (73.27%)
ภาษา	85 (77.27%)	31 (68.89%)	60 (85.71%)	17 (77.27%)	193 (78.13%)
การพยาบาล	79 (71.82%)	27 (60%)	58 (82.86%)	14 (63.64%)	178 (72.06%)
การทำอาหาร	90 (81.82%)	30 (66.67%)	60 (85.71%)	15 (68.18%)	195 (78.97%)
ศิลปะ	79 (71.82%)	27 (60%)	59 (84.29%)	15 (68.15%)	180 (72.87%)
เพลง	77 (70%)	28 (62.22%)	59 (84.29%)	15 (68.18%)	179 (72.46%)
กีฬา	76 (69.09%)	29 (64.44%)	55 (78.57%)	18 (81.82%)	188 (76.11%)
วรรณคดี	76 (69.09%)	28 (62.22%)	57 (81.43%)	15 (68.18%)	176 (71.25%)
สารคดีที่เขียน	92 (74.54%)	29 (64.44%)	64 (91.43%)	20 (90.91%)	195 (78.94%)
ประวัติศาสตร์	89 (90.91%)	30 (66.67%)	63 (90%)	21 (95.45%)	203 (82.18%)

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สิ่งพิมพ์	ระดับการศึกษา				
	มัธยมต้น (N=110)	มัธยมปลาย (N=45)	อาชีวศึกษา (N=70)	ปริญญา (N=22)	รวม (N=247)
นิทาน	70 (63.64%)	25 (55.56%)	48 (68.57%)	18 (81.82%)	161 (65.18%)
เรื่องสั้น	83 (75.45%)	31 (68.89%)	62 (88.57%)	19 (86.36%)	198 (80.16%)
นวนิยาย	73 (66.36%)	31 (68.89%)	57 (81.43%)	13 (59.09%)	174 (70.44%)

ระดับการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ

จากการวิเคราะห์ระดับการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องความรู้ทั่วไป ปรัชญา พุทธศาสนา ขนบธรรมเนียม ภาษา การพยาบาล การทำอาหาร ศิลปะ เพลง กีฬา วรรณคดี สารคดี ประวัติศาสตร์ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย ปรากฏว่า การอ่านเรื่องดังกล่าวทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสามารถเรียงตามลำดับปริมาณที่อ่านได้ดังนี้ เรื่องสั้น ภาษา พุทธศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี ความรู้ทั่วไป การทำอาหาร สารคดี ประวัติศาสตร์ การพยาบาล ศิลปะ วรรณคดี กีฬา เพลง นวนิยาย นิทาน (ค่าเฉลี่ย 1.91-2.32)

เมื่อพิจารณาการอ่านสิ่งพิมพ์ในเรื่องต่าง ๆ แยกตามระดับการศึกษาพบว่าผู้ที่อังกษที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น มัธยมปลาย อาชีวศึกษา อ่านสิ่งพิมพ์เนื้อหาต่าง ๆ ในระดับปานกลาง เรื่องสั้น (ค่าเฉลี่ย 1.88-2.53) ยกเว้นผู้ที่อังกษที่มีการศึกษาระดับปริญญา อ่านเรื่องบางประเภทในระดับมาก คือ ความรู้ทั่วไป (ค่าเฉลี่ย 2.55) เรื่องอื่น ๆ นอกนั้นอ่านในระดับปานกลางได้แก่ พุทธศาสนา สารคดี เรื่องสั้น ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ภาษา ศิลปะ วรรณคดี ขนบธรรมเนียมประเพณี นิทาน การพยาบาล กีฬา การทำอาหาร เพลง นวนิยาย (ค่าเฉลี่ย 1.69-2.53) ข้อที่น่าสังเกตคือ เรื่องสั้น ซึ่งปรากฏว่าผู้ที่อังกษที่มีการศึกษาทุกระดับต้องการอ่านในระดับปานกลางไล่เลี่ยกัน อันแสดงให้เห็นถึงความสนใจในการอ่านที่ต้องการอ่านเรื่องสั้นที่ไม่ยาวมากนัก และการอ่านเรื่องสั้นไม่ต่างกันตามระดับการศึกษา (กึ่งตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ระดับการใช้เนื้อหาประเภทต่าง ๆ

เนื้อหา	ระดับการศึกษา								\bar{X}	S.D.
	มัธยมต้น (N=110)		มัธยมปลาย (N=45)		อาชีวศึกษา (N=70)		ปริญญา (N=22)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความรู้ทั่วไป	1.88	0.71	2.27	0.74	2.32	0.65	2.55	0.68	2.16	0.72
ปรัชญา	2.01	0.77	2.11	0.63	2.14	0.67	2.41	0.6	2.11	0.70
พุทธศาสนา	2.22	0.74	2.16	0.82	2.17	0.74	2.53	0.67	2.22	0.76
ขนบธรรมเนียม	2.25	0.67	2.09	0.59	2.14	0.71	2.06	0.41	2.17	0.62
ภาษา	2.34	0.74	2.16	0.67	2.2	0.7	2.18	0.62	2.25	0.71
การพยาบาล	2.20	0.73	2.29	0.80	1.93	0.79	1.93	1.34	2.10	0.76
การทำอาหาร	2.89	0.70	2.4	0.54	1.98	0.77	1.73	0.77	2.16	0.73
ศิลปะ	2.05	0.76	2.07	0.56	2.12	0.80	2.13	0.80	2.08	0.76
เพลง	2.08	0.72	1.92	0.65	1.98	0.7	1.73	0.77	1.99	0.71
กีฬา	2.14	0.76	2.06	0.68	2.02	0.77	1.83	0.6	2.04	0.74
วรรณคดี	2.04	0.78	2.21	0.72	2.02	0.71	2.07	0.76	2.06	0.75
สารคดีท่องเที่ยว	2	0.74	2.34	0.71	2.20	0.75	2.45	0.74	2.16	0.76
ประวัติศาสตร์	2.05	0.59	2.2	0.97	2.22	0.83	2.38	0.65	2.16	0.72
นิทาน	1.9	0.79	1.96	0.72	1.92	0.83	1.94	0.7	1.91	0.62
เรื่องสั้น	2.35	0.72	2.32	0.64	2.26	0.81	2.42	0.59	2.32	0.53
นวนิยาย	1.95	0.81	2	0.70	1.95	0.81	1.69	0.72	1.94	0.64

การใช้นิตยสารภาษาไทย

จากการสอบถามถึงการใช้นิตยสารภาษาไทยที่มีในท้องสมุทชื่อเรื่องต่าง ๆ รวม 25 ชื่อเรื่อง เช่น กานคา กุลสตรี กระรัต เป็นต้น พบว่านิตยสาร 10 ชื่อเรื่องแรกที่ผู้อ่านซึ่ง ร้อยละ 60 ขึ้นไปนิยมอ่านตามลำดับได้แก่ กุลสตรี ขวัญเรือน คิฉิน โลกลีลับ แพรว สกุลาไทย สตรีสาร บุษบงิ ลลนา เป็รียว นิตยสารที่ผู้อ่านร้อยละ 50-60 อ่านมี 2 ชื่อเรื่องคือ คัทลียา กระรัต สำหรับนิตยสารที่ผู้อ่านต่ำกว่าร้อยละ 50 มี 13 ชื่อเรื่อง ได้แก่ V.D.O. Time T.R. สตราวุ คลิ่งสมอง มิสส์ เมืองกรุง ดวงเศรฐ์ ศักคิสิทธิ นรี กระคังงา นะคะ กานคา โลกทิพย์

จากการวิเคราะห์นิตยสารภาษาไทยที่ผู้อ่านซึ่งมีระดับการศึกษาต่าง ๆ กันอ่าน ปรากฏว่า วารสารภาษาไทย 10 เรื่องแรก ที่ผู้อ่านซึ่งมีมัธยมต้นอ่านได้แก่ สตรีสาร ลลนา บุษบงิ สกุลาไทย แพรว โลกทิพย์ กุลสตรี โลกลีลับ คิฉิน ขวัญเรือน (ร้อยละ 83.64-74.55)

ในขณะที่ผู้อ่านซึ่งมัธยมปลายอ่าน ลลนา เป็รียว กานคา สตรีสาร แพรว สกุลาไทย คิฉิน โลกทิพย์ โลกลีลับ กุลสตรี (ร้อยละ 77.78-53.33) สำหรับผู้อ่านซึ่งมีระดับอาชีวศึกษา ปรากฏว่าอ่าน ลลนา บุษบงิ สตรีสาร สกุลาไทย โลกทิพย์ โลกลีลับ แพรว กุลสตรี คิฉิน ขวัญเรือน (ร้อยละ 92.86-ร้อยละ 70) สำหรับผู้อ่านซึ่งระดับปริญญา ปรากฏว่านิตยสาร 10 เรื่องแรกที่อ่านได้แก่ กานคา บุษบงิ สตรีสาร แพรว กุลสตรี สกุลาไทย คิฉิน ขวัญเรือน โลกทิพย์ โลกลีลับ (ร้อยละ 90.90-ร้อยละ 54.54) (ทั้งตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 การใช้นิตยสารภาษาไทยจำแนกตามระดับการศึกษา

นิตยสาร	ระดับการศึกษา				
	มัธยมต้น (N=110)	มัธยมปลาย (N=45)	อาชีวศึกษา (N=70)	ปริญญา (N=22)	รวม (N=247)
กานกนา	48 (43.64%)	26 (57.78%)	34 (48.57%)	12 (54.54%)	120 (48.58%)
กุลสตรี	90 (81.81%)	35 (77.78%)	60 (85.72%)	17 (77.27%)	202 (81.78%)
กะรัต	69 (62.72%)	19 (42.22%)	39 (55.71%)	8 (36.36%)	135 (54.65%)
กระตังงา	36 (32.72%)	17 (37.78%)	25 (35.71%)	8 (36.36%)	86 (34.82%)
ขวัญเรือน	92 (83.64%)	36 (80%)	65 (92.86%)	19 (86.36%)	212 (85.82%)
คัทลียา	66 (60%)	21 (46.67%)	34 (48.57%)	10 (45.57%)	131 (53.04%)
คลังสมอง	18 (16.36%)	14 (31.11%)	23 (32.86%)	6 (27.27%)	61 (24.59%)
กว้างเศรษฐี	28 (25.45%)	16 (35.56%)	22 (31.43%)	4 (18.18%)	70 (28.34%)
กิฉิน	92 (83.64%)	32 (71.11%)	61 (87.14%)	19 (86.36%)	204 (82.59%)
T.R.	19 (17.27%)	10 (22.22%)	22 (31.43%)	5 (22.73%)	56 (22.67%)
นรี	30 (27.27%)	19 (42.22%)	23 (32.86%)	9 (40.90%)	81 (32.74%)
นระกะ	37 (33.64%)	18 (40%)	38 (54.29%)	9 (40.90%)	102 (41.39%)
เปรี๊ยะ	78 (70.90%)	26 (57.78%)	46 (65.71%)	10 (45.45%)	160 (64.77%)
บุษฉิ่ง	81 (75.45%)	27 (60%)	53 (75.71%)	13 (59.10%)	174 (71.25%)
แนวท	86 (78.18%)	28 (62.22%)	58 (82.56%)	14 (63.64%)	186 (75.30%)

ตารางที่ 20 (ต่อ)

นิตยสาร	ระดับการศึกษา				
	มัธยมต้น (N=110)	มัธยมปลาย (N=45)	อาชีวศึกษา (N=70)	ปริญญา (N=22)	รวม (N=247)
เมืองกรุง	27 (24.55%)	13 (28.89%)	19 (27.14%)	9 (40.90%)	68 (27.53%)
มิสส์	23 (20.91%)	10 (22.22%)	25 (35.71%)	8 (36.36%)	66 (26.72%)
ลลนา	83 (75.45%)	24 (53.33%)	49 (70%)	11 (50%)	167 (67.61%)
โลกทิพย์	88 (80%)	33 (73.33%)	56 (80%)	20 (90.90%)	197 (49.75%)
โลกลับ	92 (83.64%)	35 (77.78%)	57 (81.43%)	20 (90.90%)	204 (82.59%)
V.D.O. Time	13 (11.92%)	6 (13.33%)	23 (32.86%)	6 (27.27%)	48 (19.43%)
สกุลไทย	84 (76.36%)	30 (66.67%)	55 (78.57%)	18 (81.82%)	187 (75.71%)
สตรีสาร	82 (74.55%)	28 (62.22%)	54 (77.14%)	14 (63.64%)	178 (72.06%)
สคราญ	21 (19.09%)	12 (26.67%)	20 (28.57%)	3 (13.64%)	56 (22.67%)
ศกศึกษา	29 (26.36%)	14 (31.11%)	23 (32.86%)	7 (31.82%)	73 (29.55%)

การใช้นิตยสารภาษาต่างประเทศ

จากการสอบถามถึงการใช้นิตยสารภาษาต่างประเทศที่มีในห้องสมุดชื่อเรื่องต่าง ๆ รวม 18 ชื่อเรื่อง เช่น Cosmopolitan, Elle, Femme-Actual เป็นต้น พบว่า นิตยสารที่ผู้ต้องขังร้อยละ 20 ขึ้นไปนิยมอ่านมี 2 ชื่อเรื่องคือ Newsweek, Home and Garden นิตยสารภาษาต่างประเทศกลุ่มที่ 2 ที่ผู้ต้องขังร้อยละ 10-20 อ่านมี 10 ชื่อเรื่อง ได้แก่ Gente, Elle, New Yorker, House Keeping, Vogue, Women Magazine, Time, Life, Women Weekly, Newsweek นิตยสารภาษาต่างประเทศกลุ่มที่ 3 ที่ผู้ต้องขังต่ำกว่าร้อยละ 10 อ่านมี 6 เรื่อง Sawasdee, Oggie, Marie-Claire, Femme-Actual, Cosmopolitan, Gente

จากการวิเคราะห์นิตยสารภาษาต่างประเทศที่ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ กันอ่านปรากฏว่า วารสารภาษาต่างประเทศ 10 เรื่องแรกที่ผู้ต้องขังมัชมัยค้นอ่านได้แก่ Elle, Women Weekly, Life, House Keeping, Rock and Folk, New Yorker, Women Magazine, Time, Home and Garden, Newsweek (ร้อยละ 12.73 - ร้อยละ 5.45) ในขณะที่วารสารภาษาต่างประเทศที่ผู้ต้องขังมัชมัยปลายอ่าน 10 เรื่องแรก ได้แก่ House Keeping, Newsweek, Women Weekly, Vogue, Time, Femme-Actual Home and Garden, Match, Women Magazine, Gente (ร้อยละ 24.44 - ร้อยละ 8.89) สำหรับผู้ต้องขังที่จบระดับอาชีวศึกษาปรากฏว่า นิตยสารภาษาต่างประเทศ 10 เรื่องแรกที่อ่านได้แก่ Rock and Folk, New Yorker, Women Magazine, Vogue, Time, House Keeping, Newsweek, Women Weekly, Life, Home and Garden (ร้อยละ 45.71- ร้อยละ 15.71) และผู้ต้องขังระดับปริญญา ปรากฏว่านิตยสาร 10 เรื่องแรกที่อ่านได้แก่ Femme-Actual, House Keeping, New Yorker, Women Magazine, Vogue, Life, Newsweek, Home and Garden, Women Weekly, Time (ร้อยละ 45.45- ร้อยละ 13.64) (กึ่งตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 การใช้นิตยสารภาษาต่างประเทศจำแนกตามระดับการศึกษา

นิตยสาร	ระดับการศึกษา				
	มัธยมต้น (N=110)	มัธยมปลาย (N=45)	อาชีวศึกษา (N=70)	ปริญญา (N=22)	รวม (N=247)
Cosmopolitan	4 (3.64%)	3 (6.67%)	10 (14.28%)	2 (9.10%)	19 (7.59%)
Elle	6 (5.45%)	1 (2.22%)	2 (2.86%)	2 (9.10%)	28 (11.34%)
Femme-Actual	6 (5.45%)	2 (4.44%)	7 (10%)	3 (13.54%)	18 (7.29%)
Gente	3 (2.73%)	11 (24.44%)	8 (11.43%)	3 (13.64%)	25 (10.12%)
Home and Garden	12 (10.91%)	6 (13.33%)	32 (45.71%)	9 (40.90%)	59 (23.89%)
House Keeping	7 (6.36%)	4 (8.89%)	20 (28.57%)	4 (18.18%)	35 (14.17%)
Life	7 (6.36%)	3 (6.67%)	29 (39.57%)	8 (36.36%)	47 (19.03%)
Marie-Claire	3 (2.73%)	3 (6.67%)	6 (8.57%)	2 (9.10%)	14 (5.66%)
Match	5 (4.54%)	7 (15.56%)	8 (11.43%)	2 (9.10%)	22 (8.91%)
Newsweek	14 (12.73%)	5 (11.11%)	24 (34.29%)	9 (40.90%)	52 (21.05%)
New Yorker	8 (7.27%)	3 (6.67%)	12 (17.14%)	5 (22.73%)	28 (11.34%)
Oggie	5 (4.54%)	3 (6.67%)	3 (4.29%)	2 (9.10%)	13 (5.26%)
Rock and Folk	8 (7.27%)	1 (2.22%)	11 (15.71%)	3 (13.64%)	23 (9.31%)
Savvy	3 (2.73%)	6 (13.33%)	4 (5.71%)	-	13 (5.26%)
Time	11 (10%)	5 (11.33%)	20 (28.57%)	10 (45.45%)	47 (19.03%)

ตารางที่ 21 (ต่อ)

นิตยสาร	ระดับการศึกษา				
	มัธยมต้น (N=110)	มัธยมปลาย (N=45)	อาชีวศึกษา (N=70)	ปริญญา (N=22)	รวม (N=247)
Vogue	6 (5.45%)	6 (13.33%)	20 (28.57%)	7 (31.82%)	39 (15.79%)
Women Magazine	11 (10%)	8 (17.78%)	20 (28.57%)	7 (31.82%)	46 (18.52%)
Women Weekly	7 (6.36%)	6 (13.33%)	26 (37.14%)	10 (45.45%)	49 (19.84%)

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านและการใช้ห้องสมุด

จากการสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการอ่านและการใช้ห้องสมุดว่า จำนวนหนังสือที่ต้องการอ่านมีไม่เพียงพอ เนื้อหาของหนังสือไม่ตรงกับความสนใจ หนังสือเก่า ฯลฯ เหล่านี้เป็นปัญหาและอุปสรรคเพียงใด ปรากฏว่าปัญหาและอุปสรรคที่สอบถามโดยส่วนรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.56-2.54) ปัญหาเหล่านี้เรียงตามลำดับดังนี้ จำนวนที่นั้งอ่านไม่เพียงพอ เนื้อที่ห้องสมุดคับแคบ หนังสือเก่า นิตยสารเก่าไม่ทันสมัย นิตยสารมีจำนวนไม่พอ แสงสว่างไม่เพียงพอ ร้อน อึกอึก จำนวนหนังสือที่ต้องการอ่านมีไม่พอ หนังสือชำรุด ไม่สามารถยืมสิ่งพิมพ์ทุกประเภทได้ ไม่สามารถหยิบสิ่งพิมพ์บางประเภทได้เอง แผนป้ายนิทรรศการให้ความรู้ที่น่าสนใจ ระเบียบการใช้ห้องสมุดเข้มงวด ห้องสมุดขาดคู่มือช่วยค้นหาหนังสือ เนื้อหาของหนังสือไม่ตรงความสนใจ บรรณารักษ์ไม่ช่วยเหลือแนะนำการอ่าน เวลาที่กำหนดให้ใช้ห้องสมุดไม่เหมาะสม การจกเก็บหนังสือสับสนหายาก เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจบริการ

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน และการใช้ห้องสมุดตามระดับการศึกษาของผู้ตอบซึ่งพบว่า ผู้ตอบซึ่งที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาประสบปัญหาและอุปสรรคทั้งในระดับมาก ปานกลาง และน้อย ปัญหาที่ผู้ตอบซึ่งที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาประสบระดับมาก คือ เนื้อที่ห้องสมุดคับแคบ และจำนวนที่นั้งอ่านไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 2.59) ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับปานกลางได้แก่ นิตยสารเก่าไม่ทันสมัย หนังสือเก่า แสงสว่างไม่เพียงพอ ร้อน อึกอึก ไม่สามารถยืมสิ่งพิมพ์ทุกประเภทได้ จำนวนหนังสือที่ต้องการอ่านมีไม่พอ หนังสือชำรุด ห้องสมุดขาดคู่มือช่วยค้นหาหนังสือ แผนป้ายนิทรรศการให้ความรู้ที่น่าสนใจ ระเบียบการใช้ห้องสมุดเข้มงวด นิตยสารมีจำนวนไม่เพียงพอ เนื้อหาของหนังสือไม่ตรงความสนใจ ไม่สามารถหยิบสิ่งพิมพ์บางประเภทได้เอง เวลาที่กำหนดให้ใช้ห้องสมุดไม่เหมาะสม บรรณารักษ์ไม่ช่วยเหลือแนะนำการอ่าน (ค่าเฉลี่ย 1.59-2.27) ส่วนปัญหาที่ประสบในระดับน้อย ได้แก่ การจกเก็บหนังสือหายาก เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจบริการ (ค่าเฉลี่ย 1.50)

ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับมัธยมปลายไม่ประสบปัญหาและอุปสรรคใดในระดับมาก ปัญหาที่ประสบในการอ่าน และการใช้ห้องสมุดอยู่ในระดับปานกลาง และระดับน้อยทั้งสิ้น ปัญหาที่ประสบระดับปานกลางได้แก่ จำนวนที่นั่งอ่านไม่เพียงพอ เนื้อที่ห้องสมุดคับแคบ หนังสือเก่า แสงสว่างไม่เพียงพอ ร้อน อีค็อก นิตยสารเก่าไม่ทันสมัย หนังสือชำรุด จำนวนหนังสือที่ต้องการอ่านมีไม่พอ นิตยสารมีจำนวนไม่เพียงพอ ไม่สามารถยืมสิ่งพิมพ์ทุกประเภทได้ ระเบียบการใช้ห้องสมุดเข้มงวด ห้องสมุดขาดคู่มือช่วยค้นหาหนังสือ เนื้อหาของหนังสือไม่ตรง ความสนใจ ไม่สามารถหยิบสิ่งพิมพ์บางประเภทได้เอง แผนป้ายนิทรรศการให้ความรู้ที่น่าสนใจ บรรณารักษ์ไม่ช่วยเหลือแนะนำการอ่าน เวลาที่กำหนดให้ใช้ห้องสมุดไม่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 1.62-2.24) ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับน้อยคือ การจัดเก็บหนังสือสับสนหายาก และเจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจบริการ (ค่าเฉลี่ย 1.42-1.53)

สำหรับผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาประสบปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน และการใช้ห้องสมุด ในระดับมาก และระดับปานกลาง ไม่ประสบปัญหาใดในระดับน้อย ปัญหาที่ประสบในระดับมากได้แก่ จำนวนที่นั่งอ่านไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 2.61) ปัญหาที่ประสบในระดับปานกลาง ได้แก่ เนื้อที่ห้องสมุดคับแคบ หนังสือเก่า นิตยสารเก่าไม่ทันสมัย นิตยสารมีจำนวนไม่เพียงพอ แสงสว่างไม่เพียงพอ ร้อน อีค็อก หนังสือชำรุด ไม่สามารถหยิบสิ่งพิมพ์บางประเภทได้เอง ไม่สามารถยืมสิ่งพิมพ์ทุกประเภทได้ จำนวนหนังสือที่ต้องการอ่านไม่พอ ห้องสมุดขาดคู่มือช่วยค้นหาหนังสือ ระเบียบการใช้ห้องสมุดเข้มงวด เนื้อหาของหนังสือไม่ตรงความสนใจ แผนป้ายนิทรรศการให้ความรู้ที่น่าสนใจ บรรณารักษ์ไม่ช่วยเหลือแนะนำการอ่าน เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจบริการ เวลาที่กำหนดให้ใช้ห้องสมุดไม่เหมาะสม การจัดเก็บหนังสือสับสนหายาก (ค่าเฉลี่ย 1.80-2.54)

ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับปริญญา ไม่ประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้ห้องสมุด ในระดับมาก ปัญหาที่ประสบอยู่ในระดับปานกลาง และน้อย ได้แก่ เนื้อที่ห้องสมุดคับแคบ จำนวนหนังสือที่ต้องการอ่านมีไม่พอ นิตยสารมีจำนวนไม่เพียงพอ จำนวนที่นั่งอ่านไม่เพียงพอ นิตยสารเก่าไม่ทันสมัย แผนป้ายนิทรรศการให้ความรู้ที่น่าสนใจ หนังสือเก่า ไม่สามารถหยิบสิ่งพิมพ์บางประเภทได้เอง แสงสว่างไม่เพียงพอ ร้อน อีค็อก หนังสือชำรุด ไม่สามารถยืมสิ่งพิมพ์ทุกประเภทได้ ระเบียบการใช้ห้องสมุดเข้มงวด เนื้อหาของหนังสือไม่ตรงความสนใจ ห้องสมุดขาดคู่มือช่วยค้นหาหนังสือ การจัดเก็บหนังสือสับสนหายาก บรรณารักษ์

ไม่ช่วยเหลือแนะนำการอ่าน เหล่านี้เป็นปัญหาที่ประสพระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.56-2.07)
สำหรับปัญหาที่ประสพระดับน้อย ได้แก่ เวลาที่กำหนดให้ใช้ห้องสมุดไม่เหมาะสม และ
เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจบริการ (ค่าเฉลี่ย 1.48-1.52) (ถึงปรากฏตามตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านและการใช้ห้องสมุด

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ห้องสมุด	ระดับการศึกษา									
	มัธยมต้น		มัธยมปลาย		อาชีวศึกษา		ปริญญา		Σ	S.D.
	Σ	S.D.	Σ	S.D.	Σ	S.D.	Σ	S.D.		
จำนวนหนังสือที่ตองการอ่านมีไม่พอ	2.00	0.73	1.95	0.81	2.21	0.69	2.01	0.67	2.05	0.72
เนื้อหาของหนังสือไม่ตรงความสนใจ	1.77	0.93	1.71	0.74	2.07	0.68	1.66	0.56	1.80	0.70
หนังสือเก่า	2.23	0.9	2.08	0.83	2.44	0.57	1.92	0.80	2.12	0.79
หนังสือชำรุด	2.00	0.8	2.04	0.81	2.24	0.73	1.83	0.41	2.00	0.76
นิตยสารมีจำนวนไม่เพียงพอ	1.91	0.79	1.95	0.91	2.31	0.65	2.00	0.70	2.07	0.76
นิตยสารเก่าไม่ทันสมัย	2.27	0.81	2.06	0.82	2.33	0.83	1.94	0.66	2.11	0.74
เนื้อที่ห้องสมุดคับแคบ	2.59	0.72	2.13	0.85	2.54	0.6	2.07	0.73	2.26	0.75
จำนวนที่นั่งอ่านไม่เพียงพอ	2.59	0.73	2.24	0.87	2.61	0.57	2.00	0.83	2.27	0.80
แสงสว่างไม่เพียงพอ ร้อน อึดอัด	2.23	0.85	2.08	0.83	2.31	0.67	1.89	0.70	2.07	0.75
การจัดเก็บหนังสือสับสนหายาก	1.50	0.65	1.53	0.74	1.8	0.65	1.57	0.1	1.62	0.66
ไม่สามารถหยิบสิ่งพิมพ์บางประเภทได้เอง	1.73	0.75	1.71	0.80	2.23	0.68	1.90	0.74	1.94	0.76
ห้องสมุดขาดคู่มือช่วยค้นหาหนังสือ	2.00	0.73	1.73	0.82	2.21	0.82	1.66	0.78	1.86	0.81
แผนป้ายนิเทศการให้ความรู้ที่นาสนใจ	1.95	0.77	1.68	0.78	1.96	0.70	1.93	0.70	1.89	0.73
บรรณารักษ์ไม่ช่วยเหลือแนะนำการอ่าน	1.59	0.78	1.62	0.76	1.93	0.72	1.56	0.67	1.68	0.73
เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจบริการ	1.5	0.72	1.42	0.61	1.86	0.72	1.48	0.85	1.57	0.68
เวลาที่กำหนดให้ใช้ห้องสมุดไม่เหมาะสม	1.68	0.76	1.62	0.76	1.84	0.69	1.52	0.63	1.64	0.7
ระเบียบการใช้ห้องสมุดเข้มงวด	1.95	0.77	1.75	0.79	2.11	0.73	1.75	0.64	1.87	0.72
ไม่สามารถหยิบสิ่งพิมพ์ทุกประเภทได้	2.23	0.85	1.93	0.93	2.23	0.83	1.78	0.74	1.97	0.84

ความต้องการให้ปรับปรุงห้องสมุดในคานต่าง ๆ

จากการสอบถามความต้องการของผู้ต้องขังให้ปรับปรุงห้องสมุดในคานต่าง ๆ ปรากฏว่าความต้องการอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ได้แก่ การจัดหาหนังสือที่ตรงความสนใจเพิ่มขึ้น จัดหาวิทยสารให้ทันสมัย จัดหาสิ่งพิมพ์ที่ติดตามเหตุการณ์ได้ เช่น หนังสือพิมพ์ การเพิ่มจำนวนที่นั่งอ่าน ให้ยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดได้ การขยายเนื้อที่ห้องสมุด การซ่อมแซมหนังสือให้อยู่ในสภาพดี การจัดป้ายนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ การขยายเวลาการใช้ห้องสมุดให้มากขึ้น ควรให้ผู้ใช้ยืมหนังสือทุกประเภทอ่านได้ การตกแต่งห้องสมุดให้สดใส การจัดกิจกรรมในห้องสมุดเพิ่มขึ้น เช่น เล่าเรื่องหนังสือ จัดห้องสมุดเคลื่อนที่ไปตามเรือนนอน การบริการของเจ้าหน้าที่ควรคล่องแคล่วมากกว่านี้ (ค่าเฉลี่ย 2.05-2.53)

หากพิจารณาความต้องการให้ปรับปรุงห้องสมุดตามระดับการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการในคานต่าง ๆ ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ซึ่งเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ ให้ยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดได้ จัดหาหนังสือที่ตรงความสนใจเพิ่มขึ้น จัดหาวิทยสารให้ทันสมัย เพิ่มจำนวนที่นั่งอ่าน ขยายเวลาการใช้ห้องสมุดให้มากขึ้น จัดหาสิ่งพิมพ์ที่ติดตามเหตุการณ์ได้ เช่น หนังสือพิมพ์ จัดป้ายนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ ซ่อมแซมหนังสือให้อยู่ในสภาพดี ควรให้ผู้ใช้ยืมหนังสือทุกประเภทอ่านได้ จัดกิจกรรมภายในห้องสมุดเพิ่มขึ้น เช่น เล่าเรื่องหนังสือ จัดห้องสมุดเคลื่อนที่ไปตามเรือนนอน ควรขยายเนื้อที่ห้องสมุด ตกแต่งห้องสมุดให้สดใส การบริการของเจ้าหน้าที่ควรคล่องแคล่วมากกว่านี้ (ค่าเฉลี่ย 2.05-2.47)

ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาในระดับมัธยมปลาย ปรากฏว่ามีความต้องการในระดับมาก และระดับปานกลาง เรื่องที่ต้องการในระดับมาก คือ จัดหาวิทยสารให้ทันสมัย (ค่าเฉลี่ย 2.57) เรื่องที่ต้องการในระดับปานกลาง ได้แก่ เพิ่มจำนวนที่นั่งอ่าน จัดหาหนังสือที่ตรงความสนใจเพิ่มขึ้น จัดหาสิ่งพิมพ์ที่ติดตามเหตุการณ์ได้ เช่น หนังสือพิมพ์ ควรขยายเนื้อที่ห้องสมุด ให้ยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดได้ ควรให้ผู้ใช้ยืมหนังสือทุกประเภทอ่านได้ ซ่อมแซมหนังสือให้อยู่ในสภาพดี จัดป้ายนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ ขยายเวลาการใช้ห้องสมุดให้มากขึ้น จัดห้องสมุดเคลื่อนที่ไปตามเรือนนอน ตกแต่งห้องสมุดให้สดใส การบริการของเจ้าหน้าที่ควรคล่องแคล่วมากกว่านี้ จัดกิจกรรมในห้องสมุดเพิ่มขึ้น เช่น เล่าเรื่องหนังสือ (ค่าเฉลี่ย 1.91-2.40)

ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีความต้องการให้ปรับปรุงห้องสมุดใน
 ค่ายต่าง ๆ ในระดับมาก และระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผู้ที่จบมัธยมปลาย ความต้องการ
 ในระดับมากได้แก่ จัดหาสิ่งพิมพ์ที่ติดตามเหตุการณ์ได้ เช่น หนังสือพิมพ์ จัดหาหนังสือที่ตรง
 ความสนใจเพิ่มขึ้น จัดหาวิทยสารให้ทันสมัย ซ่อมแซมหนังสือให้อยู่ในสภาพดี เพิ่มจำนวน
 ที่นั่งอ่าน ให้ยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดได้ (ค่าเฉลี่ย 2.58-2.76) สำหรับความต้องการ
 ในระดับปานกลางได้แก่ จัดย้ายนิทรรศการ เกี่ยวกับ เรื่องที่น่าสนใจ ควรขยายเนื้อที่ห้องสมุด
 ขยายเวลาการใช้ห้องสมุดให้มากขึ้น ควรให้ผู้ยืมหนังสือทุกประเภทอ่านได้ ตกแต่ง
 ห้องสมุดให้สดใส จัดกิจกรรมในห้องสมุดเพิ่มขึ้น เช่น เล่าเรื่องหนังสือ จัดห้องสมุดเคลื่อนที่
 ไปตามเรือนนอน การบริการของเจ้าหน้าที่ควรคล่องแคล่วมากกว่านี้ (ค่าเฉลี่ย 2.08-2.51)

ผู้ต้องขังที่มีการศึกษาระดับปริญญาีมีความต้องการให้ปรับปรุงห้องสมุดทั้งในระดับ
 มาก และระดับปานกลาง โดยเรื่องที่ต้องการให้ปรับปรุงในระดับมาก ได้แก่ เพิ่มจำนวน
 ที่นั่งอ่าน ควรขยายเนื้อที่ห้องสมุด จัดหาหนังสือที่ตรงความสนใจเพิ่มขึ้น จัดหาสิ่งพิมพ์ที่ติดตาม
 เหตุการณ์ได้ เช่น หนังสือพิมพ์ จัดหาวิทยสารให้ทันสมัย ให้ยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดได้
 (ค่าเฉลี่ย 2.59-2.86) ส่วนความต้องการในเรื่องการตกแต่งห้องสมุดให้สดใส ซ่อมแซม
 หนังสือให้อยู่ในสภาพดี จัดห้องสมุดเคลื่อนที่ไปตามเรือนนอน จัดย้ายนิทรรศการ เกี่ยวกับ
 เรื่องที่น่าสนใจ ขยายเวลาการใช้ห้องสมุดให้มากขึ้น จัดกิจกรรมในห้องสมุดเพิ่มขึ้น เช่น
 เล่าเรื่องหนังสือ ควรให้ผู้ยืมหนังสือทุกประเภทอ่านได้ การบริการของเจ้าหน้าที่ควร
 คล่องแคล่วมากกว่านี้ ปรากฏว่าอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04-2.50)
 (ดังปรากฏในตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ความต้องการให้ปรับปรุงห้องสมุดในค้ำนต่าง ๆ

ความต้องการให้ปรับปรุง	ระดับการศึกษา									
	มัธยมต้น		มัธยมปลาย		อาชีวศึกษา		ปริญญา		\bar{X}	S.D.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
จัดหาหนังสือที่ตรงความสนใจ เพิ่มขึ้น	2.45	0.67	2.37	0.76	2.70	0.52	2.68	0.63	2.53	0.63
จัดหานิตยสารให้ทันสมัย	2.43	0.72	2.57	0.68	2.60	0.68	2.59	0.78	2.52	0.71
จัดหาสิ่งพิมพ์ที่ตีความเหตุการณ์ได้ เช่น นสพ.	2.35	0.69	2.35	0.9	2.76	0.57	2.64	0.70	2.49	0.73
ซ่อมแซมหนังสือให้อยู่ในสภาพดี	2.27	0.67	2.11	0.82	2.6	0.59	2.45	0.65	2.35	0.7
ควรมาย เนื้อที่ห้องสมุด	2.20	0.64	2.33	0.81	2.50	0.67	2.82	0.49	2.36	0.71
เพิ่มจำนวนที่นั่งอ่าน	2.40	0.56	2.40	0.82	2.59	0.59	2.86	0.46	2.49	0.70
ตกแต่งห้องสมุดให้สดใส	2.16	0.64	1.93	0.90	2.27	0.69	2.5	0.65	2.18	0.72
การบริการของเจ้าหน้าที่ควรคล่องแคล่วมากกว่านี้	2.08	0.63	1.93	0.77	2.08	0.74	2.04	0.77	2.05	0.70
ควรให้ผู้ใช้หยิบหนังสือทุกประเภทอ่านได้	2.24	0.68	2.13	0.80	2.38	0.72	2.09	0.79	2.25	0.74
ขยายเวลาการใช้ห้องสมุดให้มากขึ้น	2.36	0.67	1.97	0.85	2.46	0.75	2.14	0.81	2.29	0.76
ให้มีหนังสือออกนอกห้องสมุดได้	2.47	0.74	2.24	0.84	2.58	0.71	2.59	0.72	2.47	0.76
จัดกิจกรรมในห้องสมุดเพิ่มขึ้น เช่น เล่าเรื่องหนังสือ	2.24	0.67	1.91	0.81	2.26	0.75	2.14	0.81	2.17	0.74
จัดป้ายนิทรรศการ เกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ	2.3	0.31	2.06	0.85	2.51	0.69	2.32	0.76	2.31	0.74
จัดห้องสมุดเคลื่อนที่ไปตามเรือนนอน	2.23	0.80	1.97	0.87	2.11	0.84	2.36	0.82	2.16	0.83

จากการสอบถามข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังเพื่อการปรับปรุงห้องสมุดในค่านหนังสือและนิตยสาร สถานที่และที่นั่งอ่าน การบริการ และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด โดยใช้คำถามเปิด ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ต้องขังซึ่งประมวลได้ดังนี้

หนังสือและนิตยสาร

ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นว่าควรมีนิตยสารฉบับปัจจุบัน คานสารคดี และบันเทิง เช่น

ใกล้หมอ โลกคนตรี (102 คน)

ผู้ต้องขังอยากให้จัดหาหนังสือค่านวิชาชีพ เช่น หนังสือเกี่ยวกับการ เสริมสวย

หนังสือเย็บปักถักร้อย แพ้ชั้นที่ทันสมัย เพื่อตามโลกภายนอกได้ทัน

เมื่อพ้นโทษสามารถประกอบอาชีพได้ (45 คน)

ผู้ต้องขังต้องการให้ซื้อหนังสือใหม่ หรือซ่อมหนังสือบ้าง เพราะสภาพของหนังสือ

ชำรุดมีมาก (25 คน)

ผู้ต้องขังแนะนำให้หนังสือเกี่ยวกับกฎหมาย ความรู้รอบตัว เพราะผู้ต้องขังบางคน

ไม่มีญาติหรือไม่มีเงินติดค่อค่าทนาย จะไปใช้หนังสือไปค้นคว้าหาข้อมูล

ช่วยเหลือตนเองได้ (24 คน)

ผู้ต้องขังเสนอให้มีหนังสือสารคดี ภูมิศาสตร์ท่องเที่ยวบ้าง (22 คน)

ผู้ต้องขังอยากมีหนังสือพิมพ์รายวันอ่าน (14 คน)

ผู้ต้องขังมีความประสงค์ให้จัดหาหนังสือธรรมะ เพิ่มมากขึ้นทั้งค่านพุทธศาสนา

และคริสต์ศาสนา (5 คน)

สถานที่และที่นั่งอ่าน

ผู้ต้องขังแนะนำให้ขยายห้องสมุดให้กว้างกว่านี้ เพราะวันเสาร์ อาทิตย์

ใช้บริการกันมากหาที่นั่งไม่ได้ และห้องกว้างจะทำให้อากาศ

ถ่ายเทได้สะดวก (101 คน)

ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นว่า ที่นั่งอ่านควร เป็นโต๊ะสี่เหลี่ยมมีเก้าอี้เข้าชุด 4 ตัว

หรือ 6 ตัว ไม่ควรใช้เก้าอี้เลคเชอร์นั่งอ่านหนังสือ (90 คน)

ผู้ต้องขังอยากให้จัดที่นั่งเพิ่มขึ้นอีก และจัดระยะที่นั่งให้ห่าง ๆ กันบ้าง (86 คน)

ผู้ต้องขังต้องการพักผ่อนเพิ่มขึ้น (42 คน)

ผู้ต้องขังเสนอว่าห้องสมุดควรมีแสงสว่างมากกว่านี้ (28 คน)

การบริการ

- ผู้ต้องขังต้องการให้มีการยืมไปอ่านที่เรือนนอนได้ เพราะเวลาเปิดบริการห้องสมุดและเวลาทำงานของผู้ต้องขังที่ทำงานบางประเภท เช่น ร้านอาหารมีเวลาตรงกัน ทำให้ไม่สามารถมาอ่านที่ห้องสมุดในเวลาห้องสมุดทำการได้ (135 คน)
- ผู้ต้องขังอยากให้อนุญาตยืมหนังสืออ่านได้ทุกประเภท (64 คน)
- ผู้ต้องขังแนะนำให้เปิดบริการวันอาทิตย์ เค็มวัน (33 คน)
- ผู้ต้องขังเสนอแนะว่าควรทำบัตรสมาชิกเพื่อให้ยืมหนังสือออกไปอ่านนอกห้องสมุดได้ โดยมีกำหนด 1 เล่ม เวลา 2 วัน หากทำหายถูกปรับ (15 คน)

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

- ผู้ต้องขังอยากให้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดบริการตอบคำถามและแนะนำการใช้ห้องสมุด (103 คน)
- ผู้ต้องขังแนะนำว่าเจ้าหน้าที่บางคนควรมีมนุษยสัมพันธ์ มีความอดทนในการให้คำแนะนำการใช้ห้องสมุด เพราะผู้ต้องขังบางคนไม่เคยใช้ห้องสมุดที่ใดมาก่อนเลย (95 คน)
- ผู้ต้องขังเสนอว่าควรมีบรรณารักษ์ประจำห้องสมุด (1 คน)